

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én és 15-én.

Egyes példány nem kapható.

Előfizetési ár fél évre 5 kor.

Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTÖZSDE-TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESÍTŐJE.

KIADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI. Eötvös utca 5. sz.
hová az előfizetési összegek, valamint
a kéziratok küldendők.

Előfizetési ár fél évre 5 kor.

Kéziratok nem lesznek visszaadva.

TARTALOM: —k. — Az alkalmazottak vasárnapi munkaszünetéről. — Hazai ipar. — Vegyes hírek. — Hivatalos ügyek. — Szerkesztői üzenetek.

—k. Az az óriási érdeklődés, melyet az ország nagy árusai a szövetség megalakítása iránt tanúsítottak, legkevésbé sem csorbult azáltal, hogy a minisztériumhoz benyújtott alapszabályok még vissza nem érkeztek. Az ex-lex állapot itt is érvényre jutott s a láda-kérdés még mindig érzékeny vesztesége minden egyes nagyárusnak.

Ismét elmúlt egy év, mely alatt egy fontos kereskedelmi ág nem fejthetett ki a saját érdekében mindent. Ismét egy év múlt el s a nagyárus, látva könyveit, kénytelen konstatálni munkájának czeltalanságát és haszon nélküliségét.

A főtárgyat a nagyárusok bajának e helyen most nem érintjük, miután az a múlt évi kongresszuson meg lön beszélve és az április hóban tartandó igazgatósági gyűlésen teljesen meg lesz beszélve s a memorandum alakjában a minisztériumnak felterjesztve, még sem hallgatjuk el a mai rossz helyzetet, melyben a nagyárusok java része ma van.

A vidéki nagyárusok rossz helyzetének fő oka: kevés jövedelem, óriási kiadás; nem hisszük, hogy van egy fogyasztási cikk, melynél a gyáros a kommisszió-náriusainak legalább némi hasznot nem nyújtana. Ez minden cikknel úgy van, mindenütt arra törekzenek, hogy meg tudjon élni a kommisszionárius, csak itt nem, itt nem törődnek azzal, hogy kis bevételeivel szemben micsoda nagy kiadások állanak. Legszembetűnőbb ez az adókövetésnél, a hol a nagyárusokkal szemben a legönkényesebben járnak el. Itt t. i. előltük van a jövedelmi kimutatas betűről-betűre, a kiadásokat aztán a saját belátásuk szerint határozzák meg. Biztos minden b. vétel, de helytelen a kiadások meghatározása. Természetes tehát, hogy az adó inkább sújtja a dohány nagyárusokat, mint bármely más foglalkozási ágat.

De nemcsak ez a példa bizonyítja, hogy egy állami jövedelki cikk elárusításánál a gyáros, az állam, még azt a csekély hasznot sem adja elárusítóknak, mint az más fogyasztási cikknel szokásos. Az állam mindig az engedékenység tulajdonosa s a mellett nem tekinti, hogy nagyiparos is, a ki az eladási cikk gyors és mindinkább növekvő forgalma eladására kell tekintettel lennie. Itt aztán ki kell egész határozottan jelentenünk, miszerint nem a publikum, hanem az elárusító segítheti elő valamely árucikk kelendőségét. Kísérleljék meg pl. a csökkenő forgalmu áruket nagyobb proviziót adni s tapasztalmi fogják, hogy az a leg-
rövidebb idő alatt nagy kelendőségnek

fog örvideni, sokkal inkább, mintha az illető fajták árát csökkentenék. Mit bizonyít ez? Azt, hogy az árus van hivatva arra, hogy egy árucikk kelendőségét emelje, feltéve természetesen, hogy az használható is. Privát iparág ezt már rég belátta volna s ehhez mérten intézkedett volna is. Az állam azonban megelégszik számokkal, a míg ezek növekvőben vannak, addig nincs baj. Közben az illető iparág csak lassu lépésekben halad előre, a helyett, hogy az üzleti konjunkturát a maga számára fordítaná. Ha az eredmény csekélyebb, akkor a kiadásokat megcsappantja, a helyett, hogy azokat megnagyobbítaná. E miatt azonban úgy az árusok, mint maga az elárusítás ügye szenved. S erről akarunk szólni.

A szövetség megalakult s hogy néhány héttel előbb vagy később, de mint jogi személy a tagok érdekeit fogja képviselni és védeni. Ez a szövetség célja. Hogy lesz anyaga elég, arról a nagyárusok saját tapasztalataik nyomán meggyőződhetnek.

Mielőtt azonban a megbeszélendő dolgok légióiról tárgyalnánk, volna egy komoly szavunk az ország nagyárusaihoz. S ez a szó: „Előre!”

A dohányjövédék félszázad óta áll fenn. A csekély, kis, kezdetleges ipari cikkből óriási nagy iparág lett. Ki tette azzá? A dohányárus! Fáradhatatlanul, csekély haszonért, küzdve a nem épen nagy sympathia ellen, mindig azon volt, hogy a jövédék emez árucikkét nagy forgalomra emelje. A dohány nagy- és kisárusok érdeme, hogy a dohánymonopoliumot nagygyá tették. Ők voltak azok, a kik az első, nehéz esztendőkhöz igyekeztek sympathikusá tenni ez új intézményt. S ők azok még ma is, a kik azon fáradsnak, hogy mindenütt meg legyenek elégedve a gyártmányokkal, habár azokról néha nem a legjobb kritikát kell hallaniok.

S mi a haszna mindebből a nagy- és kisárusoknak? Még az sem, hogy mint nélkülözhetetlen faktort tekintés a dohányjövédék terén. A m. kir. pénzügyminisztériumnak már régóta azon kellett volna fáradsnia, hogy árusainak valamely módon segélyre lenne, nem pedig, hogy panaszaikat süket fülekre találjanak. Lássák be végre, hogy a nagyárusok nélkülözhetetlenek s a dohányárúk eladása tekintetében nem kommisszionáriusok, részvényesek vagy dohánykereskedők.

A dohányárusokon áll most, hogy végre belássák, hogy micsodák. Azok, a kik még nem tagjai a szövetségnek, irakozzanak be s bizonyítsák ezáltal, hogy a dohánymonopolium hasznos tényezői,

mert ezt az össze-ség a maga erkölcsi súlyával be tudja bizonyítani. Legyenek azon a nagyárusok, hogy respektust szerezzenek maguknak azáltal, hogy kötelességeik hív teljesítésével szemben megkövetelik jogaikat is.

Az alkalmazottak vasárnapi munkaszünetéről

a következő levelet kaptuk:

Igen tisztelt szerkesztő ur!

Olvastam, hogy Angliában milyen szép a vasárnapi munkaszünet, senkisen dolgozik, mindenki áhitattal tekint az ég felé, imádkozik, s aztán kipihen a heti fáradalmakat, hogy a következő hét kezdetén ujult erővel és még nagyobb munkakedvvel lásson munkájához.

Nálunk is körülbelül minden szakmában úgy van ez. Voltam pénztáros kisasszony fűszerüzletben, vasárnap ott is szabad voltam, gépiróni irodában, ott is pihentünk vasárnap, most a sorsom arra kárhoztatott, hogy szivarokat és cigarettákat áruljak, ezt ugyan nem panaszképen mondom, de mégis furcsa, hogy épen az állam, mely legfőbb öre törvényeinknek, a saját jövedékének árusait nem kényszeríti arra, hogy a vasárnapi munkaszünetet betartsák.

A trafikokban legtöbbször lányok vannak alkalmazva s ezeknek már egészségi tekintetben is engedélyezni kellene hetenkint egy szabad napot.

Ismerve igen t. szerkesztő ur szókimondását, bizalommal fordultam Önhöz, sziveskednék talán a mi érdekünkben is némi akeziót kifejtteni. Legyen a munkaszünet az alkalmazottakra kötelező! Hisz a legutolsó tárgonezás is élvezi a törvény eme kedvezményét, csak mi az állami dohányjövédék elárusítóinak sajnálatraméltó alkalmazottai nem! Igazságot és méltányosságot kérünk!

Maradok tisztelettel

Budapest, 1904. márczius 25.

..... t. Pároska
alkalmazott egy dohány-kisáruhádban.

Közlöttük ezt a levelet egész terjedelmében, mert annak tenorjával teljesen egyetértünk. Az államnak joga van ahhoz, hogy dohány-kisárusai részére külön rendeleteket hozzon, megengedvén nekik a kinyitást, bezárást, a mint épen jönnek latják, de alkalmazottakra a törvény azt mondja általánosságban, hogy azokat vasárnap foglalkoztatni nem szabad, hát miért épen a szegény, de szép trafikos kisasszonyok legyenek a kivételek? Miért legyenek sápadtak, betegek? Az állam, a jövédék, a kinstár roppant kegyetlen, mert ez az eljárás arra vall. A humanizmus azt parancsolná, hogy épen azon foglalkozási ágánál, a hol főleg nők vannak alkalmazva, kötelező legyen ezen alkalmazottakra nézve a munkaszünet. Ebben a tárgyban a trafik alkalmazottaknak kell nagyobb akeziót kifejtteni, s biztosak vagyunk benne, hogy mozgalmuk sikerrel is jár. Mi a magunk részéről teljesen rendelkezésükre állunk.

Hazai ipar.

Csodálatos nép vagyunk. Vannak emberek pl., a kik mindent a rossz oldalról fognak meg, mi meg mindent a végén, nem pedig ott, a hol a dolog természeténél fogva meg kellene fognunk. Így vagyunk pl. a hazai iparpártolással is. A lapok, főleg a vidékiek, nagyon könnyelműen dolgoznak az ügy érdekében. Így pl. egy kolozsvári lap azt írja, hogy miily remek berendezési gyufagyárunk van s a közönség még sem pártolja eléggé. sőt, horribile dictu, egy osztrák gyártmányu gyufát, melyet a trafikos 2 skatulyánként árul 2 fillérről, pártolni merészli. vszi.

Hát ez valóban óriási gaszág! Hogy mérszel az az osztrák gyáros talán jobb gyufát olesobban árulni mint a mi remek berendezési gyáraink? Igazán érthetetlen a mi közönségünk, miért nem vásárol rosszabbat, drágábbat, de a miénk legyen? Nos, hát erre egyszerű a felelet. Epen Kolozsvár városának lakossága leginkább hivatalnokokból áll, a kik bizony arra várnak, hogy olesót és jót vegyenek s csak másodsorban nézik azt, hogy hazai ipar-e az illető gyártmány vagy külföldi.

Más oldalról kell ezt a dolgot megfogni. Buzdítani kell gyárosainkat, hogy tanuljanak a külföldtől, mert még mindig tanulhatnak, legyenek konkurrencziaképesek s aztán a hazai ipar magától fejlődik.

Magyarország dohányárusai abban a helyzetben vannak, hogy a hazai ipar érdekében igen sokat tehetnek. Így pl. a gyufa, szivar- és cigarettaszipka, hüvely, cigarettapapír mind mellékzükkei, melyek magyar gyárakban is készíthetnek. Ma azonban egyik osztrák, másik német, a harmadik isten tudja milyen nemzetiségű gyárostól vásárol s csak kis rész veszi a magyartól. Ezen a dolgon csak egyöntetű eljárás segít. Volna ebben a tekintetben egy indítványunk t. i. *alárások utján álljanak össze az ország összes dohányárusai s alakítsanak egy szövetséget, mely összes mellékzükkeit árusítaná.*

Kapható lenne ott cigarettapapír-hüvely, szipka, képes levelezőlap, írótol, szár, faszipka, pipa stb. Akkor aztán a magyar gyárosok, lévén óriási nagy a kereslet, természetesen olesón, nagyon olesón adhatják árúikat, eladván belőlük nagy tömeget. Megtehetik akkor a dohányárusok, hogy pl. kiküszöböljék üzletükből a külföldi gyártmányokat s a belföldiekből is a legjobbakat választják ki. Ezen a módon állhatnának a dohányárusok a hazai ipar szolgálatában és sokkal nagyobb szolgálatot teljesítenének vele az ügynek, meg önmaguknak is, mint hinnék. Mert ma pl. egy-egy gyáros egyszerűen paczkázik a dohányárusokkal s valóságos protekció utján ad csak árut. Ez megszűnnék, mert a gyáros igenis keresné a dohányárusok kegyét, lévén az az ő egyetlen elárúsítója. Bizonyos kitüntetés lenne egynemelyik gyárosra, ha a fogyasztási szövetséget az ő árucikkjeit portálná, árusítaná, valamint az árusok is egyszerűen boykottálnák azon gyárosokat, a kik pökhendi módon bínnak velük. Mert ma a legtöbb azt mondja, hogy a trafikosokra általában szükségük sincs, hisz azok ugyis kérnek, könyörögnek egynemely árucikkért, sőt czíra hirdetésű tábláikkal teli aggatják üzlethelyiségüket.

Kérjük t. olvasóinkat, hogy e részben indítványainkkal, javaslataikkal keressék fel szerkesztőségünket, mi mindenben kezükre járunk.

Vegyes hírek.

T. előfizetőinket ez uton kérjük, hogy április 1-én esedékes előfizetési összegüket posta-utalványon mihamarabb beküldeni sziveskedjenek. Egész évre **10** korona, félévre **5** kor.

A „Dohányárusok Közlönye”

kiadóhivatala
Budapest, VI., Eötvös-utca 5.

A pénzügyi tárca körében beruházási célokra a dohányjövődék részére dohánypárti felkérésre 6.820.000 koronát szavaztak meg. A dohányjövődéknél ma a legszükségesebb lenne egy török dohány- és cigarettagyár felállítását, melynél már tekintetbe kellene venni egy jó, tágas dohán-előkészítő helyiség építését is. Ugy hisszük a közel 7 millió koronából erre telen: fog.

Madarassy Gábor, miniszteri tanácsos, a dohányjövődék közp. igazg. főnöke március hó 24-ikén ünnepelte névnapját. A dohányjövődék közp. igazgatósága az nap délelőtt testületileg tisztelgette főnökénél és elhalmozták szerencsekívánataikkal. Mi a „Dohányárusok Közlönye” szerkesztősége nevében ez uton fejezzük ki jó kívánatainkat a monopoliump illusztr. főnökének.

A napilapok hasábjain időről-időre „elfűstölt milliók” cím alatt érdekes kimutatás jelenik meg. A mostani, a múlt évi decemberberig szóló kimutatás érdekes adatokat közöl:

pl. a legfinomabb magyar szivarka-dohány forgalma:

Brassói doh. rakt.	4.419.995 kilo
Budapesti „ „	5.928.000 „
Temesvári „ „	8.662.000 „

szóval a határvárosokban, kivéve Ausztria mellett lévőket, oly óriási a kereslet, mely már gyanússá válik.

Az összes pipadohányok forgalma emelkedést mutat, ugyanis a múlt évhez képest 4.508'93 kilóval több. Az emelkedés 0'8%.

A szivaroknál:

	Kevesebb	Több
Regalitás	429.200	—
Trabucco	—	1.221.900
Britannika	1.781.163	—
Millares	193.000	—
D'Operas	448.600	—
Olós Cuba	—	7.249.973
Portorico	—	4.748.000
Virginia	469.850	—
Brasil, Virginia	255.782	—
H. Rövid	—	3.255.627
Rosita	—	8.599.100

A szivarkáknál:

	Kevesebb	Több
Nilus	147.300	—
Stambul	—	118.600
Sultán	3.082.900	—
Hunnia	—	169.720
Memphis	322.400	—
Hölgy	—	57.511.250
Hercegovina	—	624.450
Sport	—	1.196.950
Jenidze	198.600	—
Drama	—	26.353.800
Virginia	—	12.650.500
Magyar	2.399.800	—

Az emelkedés 7'5%.

A „Thanaton”, melyet a dohány kereskedelmi részvénytársaság árusít, forgalma

1902.	312.200
1904.	232.550

tehát 79.650 kevesebb mint múlt évben. Ennek oka valószínűleg abban rejlik, hogy kevesebb Thanaton lehetett nyerni a Virginia szivarok forgalmi eszkenése miatt. Ezen a bajon azonban már segítettek, mert a dohány kereskedelmi részvénytársaság érdeke ugy kívánta, tehát gyártanak u. n. nikotinmentes szivarokat, melyből szintén nyernek Thanaton és a külföldi exportnál főleg a Virginiákra fektetik a súlyt, s mi azonban nem akar gáncs lenni, lévén a mi Virginiánk igazán jó szivar és teljesen exportképes. Az esés 25'5%.

A Delicias szivarok forgalma decemberberig 1.144.500 darab.

A különlegességi cigaretták forgalma 6.784.351 darabnál több mint múlt évben, tehát az emelkedés 15'6%.

Az általános forgalmu gyártmányok	97.829.258 kor. 32 fill.
Belföldi különlegességi gyártmányok	7.961.422 kor. 06 fill.
Külföldi különlegességi gyártmányok	1.571.532 kor. 58 fill.
azaz összesen	107.365.213 kor. 56 fill.
Az emelkedés 2'6%.	

A szultán-cigaretták uj alakban uj dohánykeverékkel csak május vége vagy június elején jönnek forgalomba. Az uj cigaretták gyönyörű kiállítások lesznek és a mi a fő, kitűnő zamatok. Csomagolva ötszázánként lesznek dobozokban, azonban 100—100 drb. átl. lesz köve egy papirszalaggal. Ezt mi initáljuk a dohányjövődéknél, hogy a kisárusok ne legyenek kénytelenek 500 drbot venni, ha pedig kevesebbet vennének, az iszonyu munkát adna a nagyárusoknak. A ládák valószínűleg 20.000 drbot fognak tartalmazni. Hiszük, hogy az uj alakú „szultán” 5tös csomagolásban a publikum hamar meg fogja kedvelni. Egyenkint is árusíthatók.

Hivatalos ügyek.

A magy. kir. Dohány-nagyárusok országos szövetsége csütörtökön, április hó 7-ikén, este 7/7 órakor a Drechsler I. emeleti helyiségében (Andrássy-ut 25.) igazgatósági ülést tart. Esetleg indítványok és javaslatok a titkár, Heltai Nándor, czimére (Budapest, VI., Eötvös-utca 5.) küldendőek legalább egy nappal a gyűlés előtt.

Heltai Nándor, titkár.

Az április hó 7-ikén tartandó igazgatósági gyűlésen a memorandumot (ladakérdésben) meg szövegezzük és a következő napon már be is nyújtjuk. Kérjük tehát a t. igazgatósági tag urakat, hogy minél számosabban jelenjenek meg ezen a gyűlésen.

Szerkesztői üzenetek.

R.-né. Sz. Olvassa el mai vezércikkünket és megtalálja kérdésére a feleletet. Az illető ügy előlése csak idő kérdése.

X. M-ben. Projektumának praktikus haszná is van, de annak kivételé nagy nehézségekbe ütköznek, a miért is lehetetlennek tartjuk. Különben nem is új.

Sch. B.-né, Budapest. I. Forduljon Szikszay pénzügyi titkár urhoz (Vámház I. em.). II. A trafik bérbeadása nincs megengedve. III. A fő-és székvarósi pénzügyigazgatóság egy felére megengedheti a helyettesítést. A többit ott megtudja.

P. E. urnak, Sz. N. Nem értjük, hogy ön mit akar? A pénzügyi biztosnak joga az ön üzletét revidálni, s miután ön még az állami hitelt is igénybe veszi, annál érthetőbb, főleg ha az ön hypothekája az állami kölcsönt nem fedezi. A pénzügyi biztos a kárért felelős. Most már értheti, mért oly szigorú.

Első leánykiházasítási egylet m. sz. Schwarz Armin elnöklésével és a tagok nagyszámú részvete mellett tartott meg f. évi március 26-én ezen intézet meglevenyedik közgyűlése.

Az 1903-ik kezelesi évről vonatkozó jelentés és zárszámadás előterjesztik, és miután ezek minden tekintetben felelte kielégítő eredményeket tüntetnek fel, a felmentvény megadását mellett egyhangulag tudomásul vétetnek.

A jelentésben és merlegben a következő figyelemre méltó adatok találhatók:

Nászjutalékok és visszafizetések czimén 859.513 K. 28 f. lett kifizetve, ezek között 95 árjavalatolés 59.550 koronával. Az új beiratkozások 14.854 jutalékrészszel több eredményeztek, mint az előző évben.

Díjakban 2.507.719 K. 49 f. vételezletett be, ami 221.754 K. 56 fnyi emelkedést jelent.

A díjtartalék 2.202.492 K. 99 fillérről növeltetett és most már 9.334.174 K. 85 frre emelkedett.

A nászjutalék felmérések és a külön tartaléka 116.206 K. 20 f. esik, melyek most már 702.774 K. 60 frrel rendelkeznek.

A múlt esztendőben létesített árfolyam különbözeti tartalékhoz 15.000 K. csatolított, mely ezzel 65.000 koronára rug.

A hivatalnok nyugdíjalap javára, a hivatalnokai testület hű és buzgó szolgálatainak elismerése mellett 5000 K. megszavaztatik, mely nyugdíjalap innár 140.483 K. 02 fnyi összeget ért el.

A központi hivatal és a főügynökség szerelvényeinek és leltárainak teljes leírása, az alapszabályszerű javadalmazások megszavazása, valamint az intézeti épületekről történt tetemes leírások után, a mérleg végsőösszege gyanánt 10.520.392 K. 67 fillér mutatkozik, mely végsőösszeg, takarékbetétben, állampapirokban és egyéb elsőrendű értékpapirokban, valamint kiváló saját épületekben felezetett leh A jegyzőkönyv hiteltesítésével Blazek I. Antal és Löbl Izor urak bizáltak meg.

A felügyelő-bizottsága urja: Dr. Alexander Bernát, dr. Simonyi Zsigmond, Hegner József, Wertheimer Albert és Seifensieder József urak választottak.

Miután a közgyűlés Dr. Murányi Ernő tag indítványára Schwarz Armin elnöknek, az ősszigazgatóságnak és Kohn Arnold vezérigazgatónak egyhangulag köszönetet és elismerést szavazott, dr. Alexander Bernát, egyetemi tanár, a felügyelő-bizottság elnöke szóziarsa emelkedik, hogy Schwarz Armin elnöknek legközelebb bekövetkező 80-ik születésnapja és elnöksége 35-ik évének betöltése alkalmából a közgyűlés és a tagok összességének szerencsevívánatait tolmácsolja.

Elnök ezen spontán megnyilatkozott ünnepeles fölött meghatolant mond köszönetet és érdemud személyiségeknek lelkes éltetése közben ér véget a közgyűlés.

A „D” osztálynak folyó évi március 22-én meg-ejtett VIII. kisorsolás alkalmából az alábbi alaponyvszámok sorsolhattak ki, minek folytán a nevezett tagoknak egy-egy 1000 koronára szóló díjmentes nyereménykötvény kisorsolhattott.

1839 alaponyvszám Spitz Fülöp né, Budapest.
69113 „ Herschkeouts Gyula ur, Budapest.
1020 „ Schweiger Lajos ur, Kunfélegyháza.
4245 „ Tuma Adolf ur, Zombor.
5279 „ Levy Kaf. Abraham. Zenica.
6709 „ Seres Imre ur, Sarkad.
55790 „ dr. Spitzer Adolf ur, Érdevik.
70343 „ Czégen József ur, Kolozsvár.

Szegedszerkesztő: Heltai Nándor.

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

(ORGAN DER TABAK-GROSS- UND KLEINVERSCHLEISSER UNGARNS.)

INHALT: — k. — Landesverband der kön. ung. Grosstrafikanten. — Vermischte Nachrichten.

— k. Das mächtige Interesse, welches die Grosstrafikanten Ungarns der Begründung des Verbandes entgegengebracht hat, wurde nicht im Geringsten dadurch abgeschwächt, dass seine dem Ministerium unterbreiteten Statuten bisher noch immer nicht genehmigt sind. Der Ex-lex Zustand, in welchem sich das Land bisher befunden hatte, verursachte die Verspätung und hatte auch hier seine verderblichen Folgen insofern geltend gemacht, als die leidige Kistenfrage keine Lösung finden konnte und der Schaden, den jeder Einzelne dadurch erleidet, nicht mehr einzubringen ist.

Wieder ein verlorenes Jahr, wie so viele, während welcher ein im Lande höchst wichtiger Berufszweig seine Interessen nicht wahrzunehmen vermochte. Wieder ein verlorenes Jahr, an dessen Schlusse der Grosstrafikant missmuthig vor seinen Geschäftsbüchern stehen wird, um das Nutz- und Zwecklose seines Schaffens in Hinsicht seines Erwerbes genau konstatiren zu können. Und obgleich wir jenen Hauptgegenstand, der den Verdienst des Grosstrafikanten ganz in Frage stellt, nämlich die Kistenfrage, nicht berühren können und wollen, nachdem diese Angelegenheit ihre vorläufige Erledigung in der im Monate August v. J. abgehaltenen Sitzung der Grosstrafikanten gefunden, können wir doch nicht umhin, die schlimme Lage, in welcher sich der Tabak-Grossverschleiss befindet, Erwähnung zu thun.

Das Märtyrertum, namentlich der Grosstrafikanten der Provinz besteht in zwei Ursachen und diese sind: Wenig Verdienst, viel Ausgaben. Man würde es kaum für möglich halten, dass der Fabrikant eines Konsum-Artikels, der eine Anzahl Kommissionäre mit dem Verkaufe seines Artikels betraut, schon in seinem eigenen Interesse nicht dafür Sorge trägt, dass dieser irgend einen bestimmten Nutzen aus dem Geschäfte ziehe. Während dies ausnahmslos bei jedem Verkaufsartikel geschieht, kümmert sich auf dem Gebiete des Tabak-Verschleisswesens kein Mensch darum, welche Ausgaben den Einnahmen bei den Grosstrafikanten gegenüberstehen. Am deutlichsten ist das gelegentlich der Steuerbemessungen zu bemerken, wo bei den Grosstrafikanten die grösstmögliche Willkür ausgeübt wird, denn da liegt vor Allem der genaue Ausweis über den erzielten Gewinn den Kommissionen vor und was die Ausgaben betrifft, so wird dabei blos nach der eigenen Meinung verfahren. Als sicher wird die Einnahme, als unrichtig jede Ausgabe angenommen. Das beweist zu genüge, es werde den Grosstrafikanten die Steuer noch weitläufiger bemessen, als jedem anderen Steuerträger dieser Erwerbsklasse.

Aber nicht nur dieses Beispiel, sondern auch zahlreiche andere beweisen es, dass der Handel mit einem staatlichen Monopolartikel, trotz der Geringfügigkeit des Nutzens, den er abwirft, nicht einmal jener Unterstützung seitens des Fabrikanten theilhaftig wird, wie dies bei anderen Waaren und Konsumartikeln der Fall ist. Der Staat stellt sich dabei stets auf den Standpunkt des Monopol-Eigenthümers, ohne jedoch dabei zu bedenken, dass er ein Grossindustrieller ist, der in erster Reihe den flotten, stets sich erhöhenden Vertrieb seiner Erzeugnisse vor Augen haben muss. Und da müssen wir entschieden unserer Meinung Ausdruck verleihen, welche dahingeht, dass der Verschleiss und nicht das Publikum den flotten Absatz eines Artikels fördern oder zurückdrängen kann. Man versuche es einmal, die stark im Rückgang befindlichen Sorten durch erhöhte Provisionssätze forciren zu wollen und wir garantiren dafür, dass der Erfolg rascher eintreten wird, als wenn man den Preis für die Sorte niedriger stellt. Was beweist das? Das beweist, dass der Verschleiss jenes Mittel ist, den Artikel selbst zu heben, vorausgesetzt, dass er auch brauchbar ist. Längst hätte eine

Privatindustrie das eingesehen und ihr Verhalten auch darach eingerichtet. Der Staat jedoch, er begnügt sich mit Ziffern; insolange diese steigen, vermeint er auch das möglichst Beste erreicht zu haben. Indess schreitet die Industrie, die es betreibt, nur schrittweise vorwärts, anstatt jede geschäftliche Konjunktur sich zu Nutze zu machen. Wird das geschäftliche Ergebniss geringer, dann spart er in seinen Ausgaben, anstatt diese zu vergrössern. Darunter aber leidet der Verschleiss und leider der Verschleisser. Und davon wollen wir sprechen.

Der Verband ist begründet und er wird, ob es nun einige Wochen länger dauert, seine Statuten haben und als juristische Person für die Interessen seiner Mitglieder überall und jeder Zeit eintreten können. Dass er ein Arbeitsmaterial vorfinden wird, welches von Tag zu Tag wächst, ist eine Thatsache, die jeder Tabakgrossverschleisser aus eigener Anschauung kennt. Bevor wir jedoch die zu beratenden Gegenstände, deren es eine Legion gibt, einer Besprechung unterziehen, möchten wir vor Allem ein ernstes Wort an die Grosstrafikanten Ungarns richten. Und dieses ernste Wort heisst: „Vorwärts!“

Ein halbes Jahrhundert besteht dieses Tabak-Monopol. Aus den kleinen, äusserst geringen Anfängen ist ein mächtiger Industriezweig geworden. Wer hat ihn dazu gemacht? Der Verschleisser! Er hat unermüdet und stets mit sehr geringer Entlohnung den Vertrieb eines Artikels gefördert, der viele Jahre hindurch von der Bevölkerung Ungarns mit argwöhnischen Augen betrachtet, keineswegs sympathisch aufgenommen wurde. Den Gross- und Kleinverschleissern Ungarns gebührt das unbestrittene Verdienst, dass sie das Tabak-Monopol populär und erträgnissreich gestaltet haben. Sie waren es, die in der gefährlichsten Epoche, welche Jahrzehnte lang nach Einführung des Tabak-Monopols auf dem flachen Lande angedauert hatte, die Bevölkerung Ungarns für den Konsum der Regieprodukte gewonnen haben. Und sie sind es noch heute, denen es zu danken ist, dass allenthalben Zufriedenheit herrscht, zumal sich häufig eine sehr scharfe Kritik über Manches üben liesse. Und was hat der Tabak Gross- und Kleinverschleisser von alldem? Nicht einmal jener Genugthuung kann er sich rühmen, dass er als ein unentbehrlicher, wichtiger Faktor auf dem Gebiete des Tabak-Monopols betrachtet wird. Das kön. ung. Finanzministerium hätte längst die Initiative ergreifen müssen, den Verschleissern, nämlich ihren Verschleissern in irgend einer Weise behilflich zu sein, anstatt dass es für die Jahre lang währenden Klagen taube Ohren hat. Weiss man es doch recht gut, dass die Leute von den Erträgnissen ihres Geschäftes kaum leben können und ist man doch vollständig davon überzeugt, dass die Grosstrafikanten Ungarns endlich doch nicht entbehrt werden können und für den Verschleiss der Tabakprodukte noch mehr bedeuten als Kommissionäre, Aktionäre, Tabakhandel und dergleichen.

An den Grosstrafikanten Ungarns liegt es, dass sie sich endlich einmal dessen bewusst werden, was sie sind, die noch ausserhalb des Verbandes stehenden Grosstrafikanten mögen es beherzigen, dass sie den Verband aufzusuchen, sie selber sich anzuschliessen haben, wenn sie bezeugen wollen, dass sie sich als einen sehr wichtigen, nützlichen Faktor des Tabak-Monopols betrachten und nicht als Pfründner, denen die Gnade einen Bissen Brod darbietet. Wir leben in einer Zeit, die in der That Geld ist, nachdem sie sehr viel Geld kostet. Jede Arbeitsleistung erfordert ihren entsprechenden Lohn. Und verächtlich sind Diejenigen, welche die Lage und das Fortkommen ihrer Nebenmenschen dadurch gefährden, indem sie sich zu Gratisleistungen, sei es aus

welchem Grunde immer hergeben. Auch kann der Beruf des Grosstrafikanten nur dann auf die gerechte Würdigung und Respektirung zählen, wenn er, sowie er seine Pflichten gewissenhaft erfüllt, auch seine Rechte geltend zu machen entschlossen ist.

Landesverband der kön. ung. Grosstrafikanten.

Am 7. April findet im Etablissement *Drechsler* eine, von dem Präsidenten des Verbandes einzuberufende Sitzung statt, deren Tagesordnung noch festzustellen ist und welche letztere sammt der hiezu erforderlichen Einladung den p. t. Mitgliedern zugehen wird.

Wichtige Beschlüsse sind es, welche in dieser Sitzung gefasst werden sollen. In erster Reihe ist es die detaillirte Ausführung jenes am 20. August gelegentlich des Kongresses gefassten Beschlusses in Bezug der Kistenfrage, beziehungsweise des dem Finanzminister zu überreichenden Memorandums. Es unterliegt keinem Zweifel, dass sich für diese Angelegenheit sämtliche Grossverschleisser Ungarns interessieren, zumal sie eine Lebensfrage bildet. In Anbetracht dessen wäre es Pflicht jedes einzelnen Mitgliedes des Verbandes, jene seiner Kollegen zur Mitgliedschaft heranzuziehen, die noch immer ausserhalb des Verbandes stehen. Wir wiederholen, dass es nach jeder Richtung hin der Sache nur förderlich sein kann, wenn alles theilnimmt, um den Verband als Ausdruck der Gesamtmeinung geltend zu machen. Denn ganz abgesehen davon, dass hier grosse Interessen im Spiele sind, gebietet es auch die Solidarität, welche in unserer Zeit durch festes Zusammenhalten der Gesamtheit jeglicher Branche, Grosses zu schaffen befähigt ist, dass sich auch dieser Beruf endlich offen als Solcher bekenne und seine Interessen in gesetzlich zulässiger Weise wahre. Sehen wir doch, wie der jüngst begründete Verband der Kaufleute bereits im ganzen Lande derart festen Fuss gefasst hat, dass er in absehbarer kurzer Zeit all seine Interessen zu erlangen im Stande sein wird. Einzig und allein die Grosstrafikanten sind es, die bisher zerstreut, jeder für sich, seiner Wege ging. Der Verband verfügt bereits über eine stattliche Anzahl Mitglieder, sein Bestehen ist vollständig gesichert. Den Beitritt Aller bedarf er jedoch zur sicheren, raschen Durchführung jener Beschlüsse, die anlässlich der jeweiligen Sitzungen gefasst werden. Anmeldungen sind zu richten an den Sekretär des Verbandes Heltai Nándor, Budapest, VI., Eötvös-utca 5.

Vermischte Nachrichten.

Die neuen Sultan-Zigaretten. Bekanntlich werden die Sultan-Zigaretten a 4 Heller gegenwärtig einzeln verkauft. In den Fabriken wird jedoch seit Monaten diese Sorte in zierlichen Kartons a 5 Stück verpackt, welche am 1. Mai d. J. zur Ausgabe gelangen werden.

Die Idee, diese Zigaretten in Kartons zu verpacken, geschieht aus hygienischen Gründen, nachdem man das viele Abgreifen der Zigaretten seitens der Käufer verhindern will. Sollte sich diese Neuerung bewähren, das heisst sollte sie beim Publikum Anklang finden, dann werden sämtliche Sorten Zigaretten in Kartons verpackt werden. Doch möge die Sache wie immer ausfallen, jedenfalls zeigt sie das Bestreben der kön. ung. Tabakdirektion, all jene Reformen und Neuerungen einzuführen, die zeitgemäss und zweckmässig sind.

Alapított 1856.

A Pojatzí-féle gyújtó a legjobb!

Számos év óta Magyarországon legjobban be van vezetve és mindenütt kapható!

Fl. Pojatzí & Comp.

cs. és kir. szab. gyufagyárak

DEUTSCH-LANDSBERG.

Vidéki megrendelések közvetlenül Deutsch-Landsbergbe intézendők.

A világ egyedüli gyufagyára, amely az 1900. évi párisi világkiállításon két első díjjal lett kitüntetve, u. m. : XIV. csoport (Vegyí ipar.) „Grand Prix“ (legmagasabb kitüntetés). XVII. csoport (Kivitel.) Arany érem.

Főraktár kizárólag Budapest részére :

DARVAS S. és TÁRSA, V., Hold-utca 9. sz.

A világ
legismertebb és
legrégebb gyárt-
mánya!

Minden kis- és nagytözs-
dében, valamint nagyke-
reskedésekben kapható.

Áltettes
renomirtes Fabrikat
der Welt!

Zu haben in allen Klein-
und Grosstrafiken und
Grosshandlungen.

Feltűnő újdonság.

DELICE

Minden hirdetés felesleges, a do-
hányzó egyszer veszi és többé
mást nem szíhat

legjobb valódi francia

szivarkapapír és szivarkahüvely.

Gyári raktár:

Goldzieher Gézánál

Budapest, V., Sas-utca 29. szám.